

KER MORS DAGS-BÖCKER

När mamman dör står dottern handfallen: Hur ska hon kunna slänga sin mammas liv utan att slänga sitt eget? DN:s *Lotta Olsson* tipsar om nio starka berättelser på mors dag.

Sorgesång över ett förflutet

”Till mamma på mors dag”

Doris Dahlin
Ordfrent

Det är en stark och förtvivlad sorgesång Doris Dahlin har skrivit, över allt som mammor är för sina barn, och specifikt för döttrarna. Mammor är inte bara mammor, de får också på många sätt representera barndomen och det förflutna, det som barnet lägger bakom sig när det växer upp. Mamma är rollen att brottas med för döttrarna, att delvis förkasta och delvis härma.

Städerskans dotter, Reseda, har gjort en klassresa och gift

sig med en läkare. Hon bjöd aldrig mamman på sin femtioårsmiddag, för mamman var pinsam i sin underklassighet.

Nu har mamman dött och Reseda står handfallen i hennes lägenhet, ur stånd att kasta ens de mest omöjliga sakerna. ”Hur ska jag kunna slänga hennes liv? När jag slänger det slänger jag även mitt.”

Städandet efter mamman leder Reseda till hennes raka motsats, psykologen Elisabeth.

Doris Dahlin

Mammor är inte bara mammor, de får också på många sätt representera barndomen och det förflutna.

Elisabeths mamma lever fortfarande, famlande i minnena, utan att kunna sortera mellan vad som kan sägas och vad som borde förtigas.

Det blir en märklig, på ett sätt självklar händelseutveckling, där såväl Reseda som Elisabeth måste göra upp med sitt för-

flutna. Det blir några skrämmande avslöjanden.

Men Doris Dahlin är en iakttagare utöver det vanliga. För henne är allt möjligt att ifrågasätta. Det finns inget man ”bara gör”. Och kanske är det därför som ”Till mamma på mors dag” är en så rasande stark berättelse: med oförsonlig vrede mot mammorna som svek, och lika våldsamt kärlek till samma mammor för allt de trots allt orkade.

Till slut finns det ju en försoning just där: i att se en människa som den är, på gott och ont. Även om det råkar vara ens mamma.

LOTTA OLSSON

